

SITUACE ZE ŽIVOTA

Nedochvilnost při meditaci Vybráno ze Satsangu 14.2.2008

Óm Šrī Paramátmane Namaha

Otázka: „Scházíme se v našem městě na společnou meditaci a jeden z nás chodí stále pozdě. Ostatní, kteří přicházejí včas, to potom ruší.“

Všichni bychom se měli snažit rozvíjet kvalitu dochvilnosti a vynaložit vždy veškeré úsilí na to přijít včas. Samozřejmě, že občas se to díky nějakým nepředvídatelným událostem nemusí podařit, byť nemá člověk jinak ve zvyku chodit pozdě. Nemůžeme například ovlivnit okolnosti, jako je doprava nebo počasí. Ideálem je, abychom všichni chodili včas, ale pokud někdo dorazí na meditační setkání později, je to pro ostatní příležitost nenechat se vyrušit. Je to zkouška, zda setrváme v klidu, přestože se věci nedějí podle našich přání. Můžeme se vyvíjet právě prostřednictvím situací, které nám z nějakého důvodu nevyhovují. Podobná situace je šancí k rozvíjení tolerance.

Dostanete-li se do situace, která vás vnitřně vyvede z míry, měli byste své rozrušení pozorovat. Měli byste si být přitom vědomi skutečnosti, že se vaše rozčilení odehrává jen ve vaší mysli a vy přece nejste mysl. Udržujte si postoj, že jste čistým vědomím, které existuje odděleně od vašeho těla a dokonce i od vaší mysli. Jasně si uvědomujte: „Nejsem tím stále pracujícím strojem na myšlenky v mé hlavě. Nejsem ani těmi neustálými výkyvy, kterými procházím.“

Naši existenci, duši, bychom mohli připodobnit ke světlu. Je jakýmsi prostorem, v němž se mohou všechny naše vjemy a prožitky objevovat. Světlo také umožňuje, aby se v něm mohly jevy ukazovat, aniž by bylo jimi samo nějak ovlivňováno. Světlo je základem, díky kterému se mohou různé věci a lidi projevovat. Světlo zůstává stále stejné nezávisle na tom, zda osvětluje páva nebo papouška.

Proto je velmi důležité rozvíjet tolerantní postoj.

Nepříjemnosti a protivenství nás na naší cestě posouvají dál víc, než když nám vše vychází. Nenabádám vás samozřejmě k tomu, abyste vyhledávali problémy. Měli bychom být ale připraveni přijmout všechno, co nám život přináší. Právě ve svízelných situacích a s lidmi, které nemáme rádi, může vyplavat na povrch náš skrytý potenciál a můžeme se vyvíjet.

Nedoporučuji vám, abyste pro pozdě příchozí uzavírali dveře meditační místnosti. Vždyť hledající často dojíždějí z velké vzdálenosti a cesta přináší určité nepohodlí. Hledajícím, kteří chodí pozdě, zase doporučuji přiznat si, že jde o nedobrou zvyk škodící jim samotným více než ostatním.

Přesnost je velmi dobrá kvalita. Názorným příkladem dochvilnosti byl Svámí Ramsukhdasdži, podle něhož si lidé i v jeho více než sto letech mohli řídit hodinky. Každý den, i v zimním období, začínal satsang v pět hodin ráno. Hledající se

shromáždili v pět hodin, věnovali se četbě textů či poslechu kazet a v pět hodin deset minut jste si mohli být stoprocentně jistí, že uvidíte z určité strany přicházet Svámí Ramsukhdasdžiho. V posledních letech už nemohl sám chodit, a tak ho hledající podpírali nebo přivázeli na vozíku. Nikdy se však neopozdil.

Dostali jsme obrovský dar, že jsme se mohli jako lidé narodit na tento svět. Pokud dokážeme využít příležitosti, které se nám dostalo, získáme to nejvyšší, co v celém vesmíru existuje. Máme šanci ze sebe navždy setřást všechno trápení a napojit se v sobě na věčný tanec vesmíru. V nekonečném přátelství s Bohem můžeme zažívat naplnění láskou a harmonií. Naopak, když svou šanci promarníme, nečeká nás nic dobrého. Nemáme žádnou záruku, kdy dostaneme příležitost vtělit se znovu do lidského těla.

.....